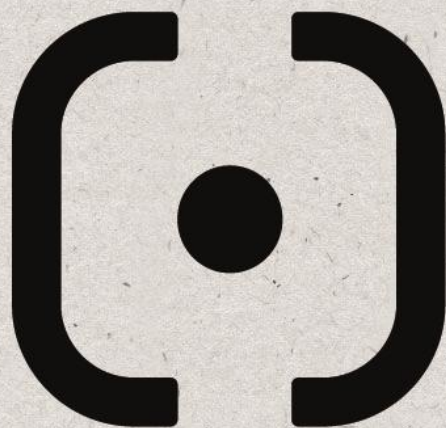

JEDEN SVĚT

FESTIVAL
DOKUMENTÁRNÍCH
FILMŮ O LIDSKÝCH
PRÁVECH

www.jedensvet.cz

BEZPEČNÁ BLÍZKOST

21. - 24. března 2019

Police nad Metují

ZÁVĚREČNÁ

ZPRÁVA

Bezpečná blízkost v Polici nad Metují

Letošní ročník festivalu dokumentárních filmů o lidských právech, v Polici již osmý, chtěl zjistit, co nás od sebe navzájem odlišuje, najít to, co nás spojuje a skrze co si můžeme být bezpečně blízko, umět si porozumět a naslouchat. Na festivalových plakátech se to hemžilo otazníky a vykřičníky, doplnilo je motto *Bezpečná blízkost*.

K zamyšlení nad vlastní identitou, nad osudy lidí žijících na různých místech světa nebo také ve vedlejší ulici jsme vyzvali prostřednictvím patnácti dokumentárních filmů, deseti pofilmových debat, šesti filmů ve virtuální realitě, tří výstav a tří dílen. Nechyběly festivalová kavárna a festivalová knihovnička. Debatovat přijelo devět hostů, z toho dva rozhovory s tvůrci filmů jsme uskutečnili po telefonu/prostřednictvím internetu.

Do kina si během čtyř dní našlo cestu 750 diváků, tedy zhruba stejný počet, jako v předchozích letech. Již tři roky za sebou tak držíme průměr padesát diváků na jeden film. Oproti jiným rokům letos hůře určujeme jednoho favorita. Největší zájem byl sice o zahajovací snímek *Láska a prázdná slova*, dorazilo na něj přes sto diváků; více než osmdesát diváků však shlédlo další tři snímky: *#Follow me*, *Novaya* a *Ovčáček*. Jedním z vrcholů festivalu byla také páteční projekce filmu *Kapela*, následovaná koncertem dvojice Mário Bihári a DJ Gadjo.cz.

Jako skvělá se ukázala i volba předskokanů, nadějně kapely Lavutara (Hudebníci).

Na co jsme ještě pyšní? Zejména v posledních dvou letech se festival ještě více otvírá i divákům s nejrůznějšími omezeními a také je environmentálně příznivější než dřív: nepoužíváme jednorázové nádoby, veškerý odpad recyklujeme, merch tiskneme ve spolupráci s Diakoníí Broumov a Střední školou průmyslovou, textilní a polygrafickou ve Velkém Poříčí na oblečení z druhé ruky. Vážíme si zapojení studentů – pomáhají vést debaty na školách, již podruhé jsme vydali čistě studentské festivalové noviny a studenti (nejen) polické ZUŠ natočili festivalové spoty. Ostatně školní projekce jsou neodmyslitelnou součástí festivalu. V posledních letech promítáme zhruba na dvaceti školách. Letos jsme nejdál jeli do Trutnova a s lidskoprávními dokumenty jsme seznámili 1000 žáků a žákyň.

Nadále zůstáváme mezi ostatními 35 nejmenším zapojeným městem republiky, v rámci kraje jediným kromě Hradce Králové. A nadále se držíme v první desítce v počtu diváků, bok po boku s řadou krajských či okresních měst nesrovnatelné velikosti.

A to nejlepší nakonec. Díky stabilnímu rozpočtu, v němž kombinujeme grantovou podporu, příspěvky sponzorů a zisk z prodeje vstupného

jsme se letos během příprav intenzivně zamýšleli nad tím, zda a jak využít případný zisk festivalu. Většina uváděných filmů nechává diváky v zamyšlení, co sám může udělat s tíživými otázkami, kterými se lidsko-právní dokumenty zabývají. Ptali jsme se, jak a komu můžeme přispět my v našem regionu. V návaznosti na předchozí benefiční ročníky (benefiční doprovodný koncert, doprovodné dílny) jsme se letos rozhodli věnovat část výtěžku některé z místních organizací nebo jednotlivci. Při návštěvě Lukáše a Jardy, nadějných hudebníků z Dětského domova v Broumově, rozhodnutí vzniklo tak nějak samo. Čtyřicet procent výtěžku ze vstupného, tedy 33 tisíc korun, věnujeme Dětskému domovu Broumov.

Program

Čtvrtek 21. března

19:00 slavnostní zahájení festivalu *Láska a prázdná slova* (78') (titulky pro neslyšící)

debata s Ivou Rejlovou, Centrum spokojeného stáří Alzheimer Care ve Svobodě nad Úpou

po projekci raut, po kterém vám to bude pálit, Bistro Pecka

Pátek 22. března

10:00 *Domácí zápas* (90') (hlídání dětí)

16:00 *Volání divočiny* (40') (hlídání dětí)
(relaxovaná projekce)

telefonická debata s režisérkou Karolínou Peroutkovou

17:30 *América* (76')

19:00 *Kapela* (80') (audiokomentář do sluchátek)

vernisáž výstavy Jindřicha Štreita

21:00 koncert Lavutara + Mário Bihári a DJ Gadjo.cz

Sobota 23. března

10:00 *Vítejte v Sodomě* (92') (titulky pro neslyšící)

debata s Ivo Kropáčkem, odpadovým expertem, Hnutí Duha

13:00 *#FollowMe* (50') (hlídání dětí)
(titulky pro neslyšící)

po filmu workshop Nebojte se sítí
(Instagram a Facebook)

15:00 *EXIT – Dát extremismu sbohem* (52')

debata s Andreou Cerqueirovou, novinářkou a bývalou členkou SPR-RSČ

16:45 *Na jejích bedrech* (94') (titulky pro neslyšící)

debata s Janem Koubkem Kejzlarem, bývalým ředitelem humanitární a rozvojové organizace CARE ČR

19:00 *Novaja* (75') (titulky pro neslyšící)
debata s Ondřejem Kundrou, redaktorem

týdeníku Respekt, a Jakubem Šimákem, redaktorem investigace.cz

21:15 *Rekonstrukce Utøyi* (98')

Neděle 24. března

10:00 *Čonhova planeta* (108')
debata s Olgou Taláškovou, speciální pedagožkou a ředitelkou školy

13:00 *Srdcová královna* (86')
debata se Šárkou Homfray, právničkou a odborářkou (ČMKOS)

15:15 *Ovčáček* (81')
debata s Lucií Procházkovou, pracovnící Krkonošského národního parku a ovčáčkou

17:30 *Obléhání města* (69')
telefonická debata s režisérem Vítem Janečkem, zakončení festivalu

Festivalová dramaturgie

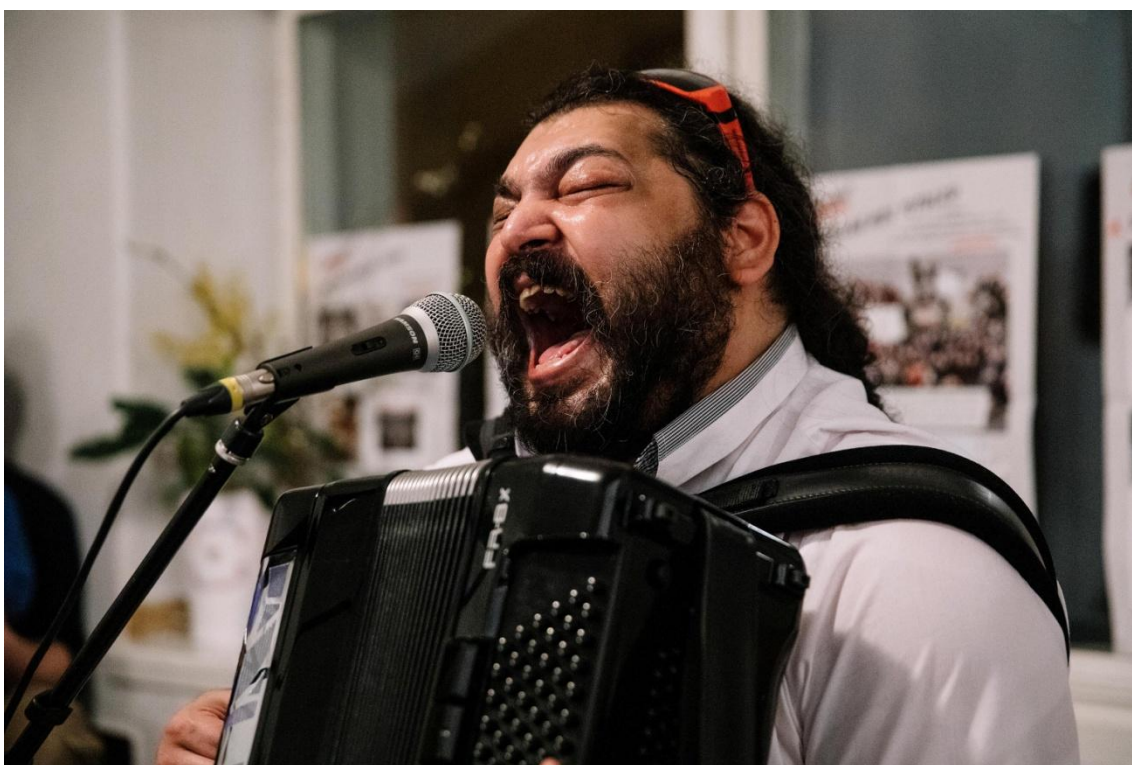
Rozhodování, jaké filmy uvést, probíhá každý rok podobně. Přesto je napínavé, inspirativní; a v neposlední řadě

nás velmi baví. Podle osvědčených postupů z minulých let jsme při výběru ze čtyřiceti pěti filmů kombinovali lidsky silné příběhy s dokumenty přinášejícími informace, politiku se sociálními tématy, environmentální problematikou či otázkami nových médií, příběhy ze vzdálených zemí s těmi z nejbližšího okolí.

Neméně důležitým vodítkem byli i letos hosté debat. Snahou našeho dramaturgického výběru je rozšiřovat obzory a zvat hosty, kteří představují špičku ve svém oboru; stejně tak chceme dát prostor inspirativním osobnostem z regionu.

K festivalovým „celebritám“ bychom letos mohli zařadit novináře týdeníku Respekt Ondřeje Kundru, Jakuba Šimáka ze sílí platformy investigace.cz (českého partnera mezinárodní sítě investigativních novinářů ICIJ) nebo odpadového odborníka Iva Kropáčka z Hnutí Duha. Neméně živé debaty však vyvolaly i zdánlivě méně prestižní debatérky z regionu – ovčáčka Lucie Procházková, ředitelka školy v Novém Městě nad Metují Olga Talášková nebo Iva Rejlová z Centra spokojeného stáří ze Svobody nad Úpou.

Doprovodný program

Myšlenky filmů rozvíjíme nejen v pořadových debatách, ale také v doprovodném programu. Pokud nedebatujeme, snažíme se nabídnout doprovodné akce, tak aby filmy rezonovaly ve výstavách, koncertu, dílnách.

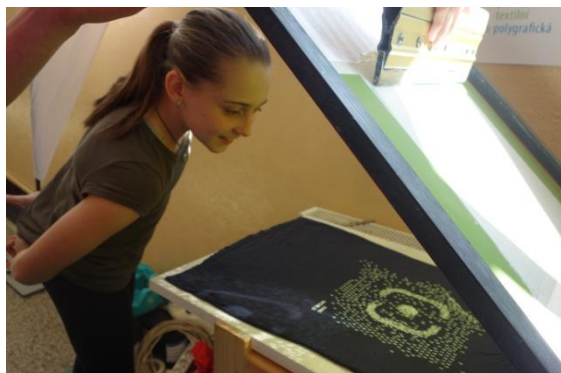
Za letošní úspěch považujeme mimo jiné navázání spolupráce s výtvarným oborem polické Základní umělecké školy. Požádali jsme o spolupráci vedoucího oboru Jaroslava Soumara a vybídli žáky, aby se inspirovali jedním z filmů z letošní festivalové nabídky. Výsledkem byla výstava *Kde končí země?* inspirovaná snímkem *Vítejte v Sodomě*, a nejen to; projekce, při níž spontánně tvořili, je prý zasáhla a vyvolala řadu otázek i mnohá „procitnutí“.

Podobnou radost máme z festivalové kavárny, v níž nás každý den obsluhoval alespoň jeden klient tréninkové kavárny Láry Fáry. Klobouk dolů, místy bylo v kavárně hodně živo a práce do pozdních večerních hodin nebyla vůbec lehká!

Workshop sítotisku

Po loňských ohlasech jsme se i letos rozhodli minimalizovat merchandize a posílit myšlenku recyklace. Opět jsme oslovili Střední školou průmyslovou, textilní a polygrafickou ve Velkém Poříčí. Po celý páteční den (od 10 do 19 hodin) byly v Kolárově divadle přítomny tři studentky a jejich ochotná vyučující, které pomáhaly vytisknout motiv letošního ročníku na přinesené kousky oblečení, případně na oblečení z druhé ruky, od triček, přes šaty a šátky. Těmi nám sponzorsky přispěla Diakonie

Broumov, které jsme také věnovali výtěžek dílny ve výši 1.000 Kč.

Výstavy

Po dobu festivalu mohli diváci ve foyer Kolárova divadla zhlédnout celkem čtyři výstavy.

Rozsáhlou sérii fotografií *Romské děti, rodina, výchova, vzdělání* pořizoval uznávaný fotograf Jindřich Štreit během roku 2016 mezi Romy v severomoravském Krnově, ve spolupráci se Slezskou univerzitou v Opavě. S výstavou úzce souvisel program pátečního podvečera – projekce filmu *Kapela* a následné koncerty.

Jeden svět na školách pomáhá sérií plakátů s titulem *O pravdu?* s orientací v současném bohatě syceném mediálním světě. Ztratit se v něm nehrozí jenom školákům. Sami jsme mohli otestovat, zda poznáme, kdy nás někdo manipuluje obrazem či textem, zda na internetu rozeznáme pravdu od lži nebo reklamu od zpravodajského obsahu. Výstava navázala na sobotní projekci snímku *#Follow me*.

Vítěz soutěže Czech Press Photo 2017 (v sekci Fotografie roku) Martin Bandžák přiblížil v sérii fotografií

Uprchlíci ze Sýrie v Libanonu, údolí Beqaa nepředstavitelně náročný život syrských uprchlíků v sousedním Libanonu. Pomocí výstavy jsme chtěli upozornit na fakt, že situace na Blízkém východě a problém migrace zůstávají zásadními tématy současnosti.

Koncert

Páteční podvečer patřil snímku *Kapela*, „life-road-movie“ o nadaných muzikantech z východoslovenské osady, kteří to dotáhli až na úspěšný festival Pohoda. V širším pohledu snímek otvírá téma soužití většinové společnosti s menšinami, téma, o kterém jsme, s ohledem na početnou romskou menšinu v nedalekém Broumově, přemýšleli již řadu let. Přivítali jsme možnost navázat na film a téma otevřít pozitivním způsobem.

Nejprve jsme z pódia nechtěli pustit dvojici Lavutara, alias hudebníky Jardu a Lukáše. Oba momentálně žijí v broumovském dětském domově. Sedmnáctiletý Jarďa hraje na kytaru, skládá a také píše texty, čtrnáctiletý Lukáš si vybral jako svůj nástroj cajón. Když k němu sedl poprvé, prostě začal hrát. Jako Lavutara odehráli pro Jeden svět svůj třetí koncert.

Poté foyer roztančili Mário Bihári s Martinem Juráčkem aka DJ Gadjo.cz. Zatímco dlouholetý moderátor Rádia 1 Martin Juráček, přehrává hudbu z CD nosičů, Mário Bihári do jeho výběru hraje na akordeon. Když v osmi letech oslepl, skončil s atletikou a začal se věnovat hudbě. Vystudoval akordeon a piano na pražské konzervatoři a jeho talent záhy objevila Zuzana Navarová. S tou koncertoval pod hlavičkou skupiny KOA a písně pro ni také skládal. Po smrti Zuzany Navarové začal vystupovat sólově a založil skupinu Bachtale Apsa. Společně s DJ Gadjo.cz hrají už několik let a čekat od nich lze skutečně všechno. Ze všeho nejvíc však jejich hudba inspirovaná romskou, balkánskou a další světovou muzikou vybízí k jemnému i divokému tanci. Ten v Polici jsme končili až po páteční půlnoci.

Jeden svět pro všechny

Stejně jako loni jsme využili možnosti, které nám nabízí produkce pražského festivalu, a chtěli projekce zpřístupnit divákům s nerůznějšími omezeními.

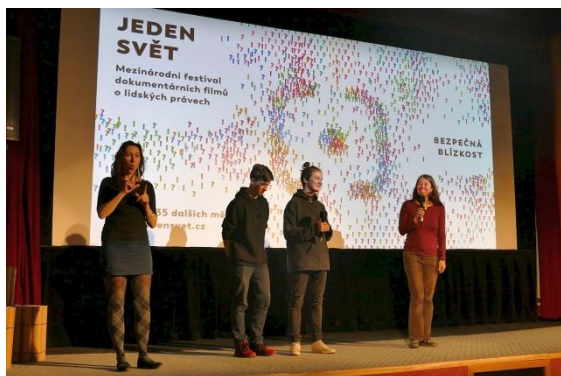
Film *Volání divočiny* jsme promítli se ztlumeným osvětlením a bez rušivých reklam, tak aby projekce vyhovovala i divákům s případným mentálním handicapem nebo rodinám s dětmi.

Film *Kapela* jsme uvedli s audiokomentářem pro nevidomé diváky, pro které jsou v Kolářově divadle k dispozici sluchátka. Na film navázal již zmíněný koncert nevidomého umělce Mária Biháriho. Během odpoledne si návštěvníci kina mohli díky paní Renatě Moravcové z Dobrušky vyzkoušet pohyb se slepeckou holí a seznámit se s dalšími pomůckami pro nevidomé, které jim pomáhají ve zdánlivě všedních úkonech, jakým je nalití čaje nebo určení času.

Neslyšícím a nedoslýchavým divákům jsme během festivalové soboty nabídli tři projekce s titulky pro neslyšící, úvody k filmům i následné debaty jsme tlumočili do znakového jazyka.

Ve spolupráci s Mateřským centrem MaMiNa jsme během tří projekcí nabídli hlídání dětí v prostorách centra. Přímou v kině jsme rozšířili po dobu festivalu zázemí pro rodiče s dětmi a zpětně se nám potvrdilo, že je důležité zařazení kratších filmů (*Volání divočiny*, *#Follow me*).

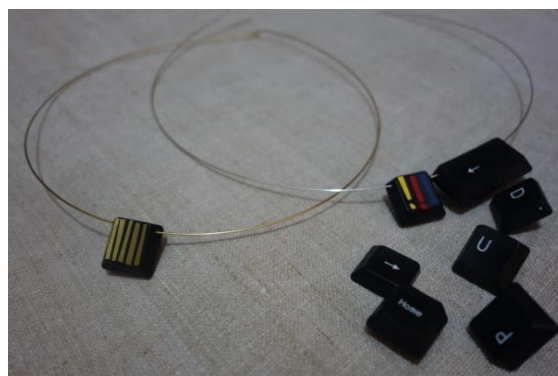

Naše velké díky patří tréninkové kavárně Láry Fáry v Náchodě, která se s bravurou ujala festivalové kavárny. Každý den od čtvrtka do neděle byl vedle personálu kavárny přítomen vždy minimálně jeden klient; ohlasy byly velmi pozitivní, nejen na sortiment a kvalitu, ale i na vstřícnost a ochotu personálu.

V kině byl k vyzkoušení vozík zapůjčený z domova pro seniory. Pro mnohé šlo o první možnost zkusit ho ovládat.

Ozdobte se odpadem

Na snímek *Vítejte v Sodomě* jsme během soboty navázali recyklační dílnou. Nabídli jsme tak možnost „vypnout“ po informačním a emočním náporu (nejen tohoto filmu). Vyráběly se náušnice, brože nebo náhrdelníky ze součástek vysloužilých klávesnic a tištěných spojů.

Virtuální realita

Již druhým rokem jsme nabídli ochutnávku snímků ve virtuální realitě. VR filmy se vyznačují tím, že umí být každý jiný. Umí být konejšivější i vyvolat husí kůže, můžete jimi s lehkostí proplout, nebo být pohlceni.

V letošním výběru byly snímky: *Dokonalá kopie*, *Nikde, a přece někde*, *Obžalovaný č. 2: Walter Sisulu*, *Rone*.

Jedn(o)světová knihovnička

Městské knihovně jsme i tento rok věnovali několik knih, které dál promýšlejí témata jednosvětových dokumentů. Letos jsme vybrali: Ryszard Kapuściński: *Impérium*, nestárnoucí vhled polského novináře do reality Sovětského svazu; reportážní knihu Jakub Szántó: *Za oponou války – Zpravodajem nejen na Blízkém východě*, která následně získala cenu Magnesia litera; aktuální pohled na krizi důvěry Rachel Botsmanové: *Komu se dá věřit? Jak nás technologie sblížily a proč by nás mohly rozeštvát*; a pro děti titul autorů Jerzy Vetulani, Maria Mazurková: *Alenčin sen aneb Jak funguje mozek*. Za pět let tak do knihovny přibýlo 33 titulů šířících/naplňujících myšlenky festivalu.

Festivalový žurnál no. 2

V nákladu sto kusů jsme i letos připravili festivalové noviny s úvahami, reportážemi a rozhovorem rozvíjejícími témata filmů. Studentské texty doplnila poezie místního básníka Marka Mika. Rozhovor s kluky z kapely Lavutara posléze otiskl web nasebroumovsko.cz.

Školní projekce

Speciální bloky krátkých dokumentů pro základní školy i vybrané celovečerní dokumenty z nabídky festivalu Jeden svět jsme promítali na dvanácti školách regionu, celkem se uskutečnilo 25 projekcí. Volíme z větší části nadále model cestování po menších školách, často malotřídkách,

i když je pro nás organizačně náročnější. Vyučující ve známém prostoru „své třídy“ oceňují důvěrnou atmosféru mezi moderátorem a žáky, která umožňuje hlubší debatu o shlédnutých filmech. O promítání na malotřídkách je také zájem mezi studenty-dobrovolníky, kteří mají během Jednoho světa na školách příležitost vyzkoušet si vystoupení na veřejnosti, případně tak udržují kontakt se „svou“ bývalou školou.

Jednoznačným favoritem projekcí pro střední školy byl dokument popisující praktiky sociální sítě Instagram, na který jsme navázali debatami s pracovníky Policie ČR Evou Prachařovou a Ondřejem Moravčíkem. Lidskoprávní dokumenty letos zhlédlo na 1000 školáků a studentů.

- <http://www.zshrbroumov.cz/index.php/skolni-akce/952-jsns>

Promítej i ty!

Podzimní mezidobí a čas před přípravami festivalu jsme i letos vyplnili projekcemi úspěšných dokumentů posledních ročníků, které u nás diváci dosud neměli možnost vidět. Ve spolupráci s Muzeem papírových modelů jsme promítli dokument *Projekt Babička*, následovaný více než dvouhodinovou debatou s regionálním historikem Petrem Bergmanem. Po snímku *Silvana* jsme v Kolárově divadle debatovali s básníkem Markem Mikem (jeho básně jsme poté otiskli ve festivalových novinách). V prostorách ZUŠ Náchod jsme promítli snímek *Lepším člověkem* a po Skype debatovali s psychologem Petrem Sojákem z Ligy otevřených mužů, a naživo s Martinou Ptáčkovou z Poradny pro oběti v Náchodě.

Polický jeden svět za hranicemi Police

V rámci Jednoho světa pro školy jsme měli letos hned dvě výsady. Již po několikáté pomáhá s předvýběrem školních filmů pro pražský festival Marie Hornychová. Letos se nám navíc podařilo nominovat přímo členku studentské poroty, Ester Hadašovou. „Byli jsme porota, která byla neuvěřitelně konzistentní – na všem jsme se shodli, i na dvou nejsilnějších filmech, které bychom si přáli, aby vyhrály (*Reds, do toho!* a *#FollowMe*)... Nebyli jsme se však dlouhou dobu schopni rozhodnout, který z těch dvou je skutečný favorit. Vypršel čas a my se nakonec shodli, že film *#FollowMe* osloví více lidí, kteří o něm nakonec budou přemýšlet více do hloubky. Tím pro nás tři, mě, Nikolu z Náchoda a Ondru z Prahy skončila první část.

Setkali jsme znovu za týden, tedy v sobotu 16. března v Lucerně, kde jsme měli za úkol předat cenu režisérovi filmu. Atmosféra celého večera byla uvolněná, přesto slavnostní a skvělý byl závěr, kdy byli na pódium pozváni všichni členové organizačního týmu Jednoho světa.

Cenu jsme úspěšně předali. I přesto, že dva mobily poroty byly v šatně a jeden měl pouze tlačítka, zvládli jsme si s režisérem filmu udělat selfie,“ popsala zákulisí studentské poroty Ester, festivalová dobrovolnice a letošní absolventka Gymnázia Broumov.

Propagace a PR

- > Výlep 150 ks plakátů A1 a A2 po celém okrese
- > Festivalové skládačky s programem a synopsemi zdarma k rozebrání v počtu cca 1200 ks na minimálně 80 místech okresu (knihovny, infocentra, kina, kavárny, cukrárny, restaurace aj.)
- > Festivalový program velikosti A0 byl po dobu tří týdnů na stojanech na Masarykově a Komenského náměstích, festivalový plakát velikosti A0 byl vyvěšen také ve výloze vedle samoobsluhy
- > Banner 2x1m s logem a datem festivalu visel tři týdny před festivalem nad ulicí ústící do polického náměstí a také na čelní fasádě Kolárova divadla
- > Polický měsíčník otiskl již tradičně 4stránkovou přílohu věnovanou festivalu
- > Upoutávky a články o akci otiskly také Náchodský deník, Náchodský Swing a Mladá fronta Dnes
- > Tiskové zprávy, programy festivalu či pozvánku otiskly regionální kulturní weby (nasebroumovsko.cz, policko.cz), stránky škol (Fb Gymnázia Broumov, ZŠ Hradební Broumov)

- > Průběžně aktualizujeme profil na Facebooku, v době před a během festivalu vzrostl počet sledujících cca o 40, na celkových 650
- > Dbáme na to, abychom zdokumentovali průběh festivalu, ať již pomocí profesionálních fotografů nebo za pomoci dobrovolníků
- > Do tvorby festivalových videí jsme i letos zapojili studenty základních a středních škol, zejména ve spolupráci s místní ZUŠ; video z každého festivalového dne jsme zveřejnili na naší Fb stránce vždy hned den následující
- > V nákladu 100 ks jsme vydali Festivalový žurnál – festivalové noviny s příspěvky studentů
- > Prostřednictvím spol. Railreklam jsme umístili 15 plakátů s upoutávkou na festival v místních spojích (mezi stanicemi Broumov, Trutnov, Hradec Králové)
- > Tři týdny před festivalem jsme promítali upoutávku v autobusech CDS na linkách Broumov–Náchod
- > Za propagaci děkujeme také našim hostům, kteří o festivalu informovali na svých Fb stránkách nebo webech

https://nasregion.cz/jaka-je-conhova-planeta-pribeh-chlapce-s-autismem-z-jihokorejske-skoly-na-festivalu-v-polici-96682?fbclid=IwAR3Dr_4YLjZIFSMtQKixev8Zzh89QBUcno2TCd9OCE1H66kUo91IKbNR5IA

https://nachodsky.denik.cz/kultura_region/bezpecna-blizkost-na-festivalu-jeden-svet-20190321.html

Organizační tým

- Hlavní koordinátorka: Pavlína Binková – telefon 776 078 736, binkova.pavlina@gmail.com
- Projekce pro školy: Marie Hornychová – telefon 608 120 193, maruska.vin@centrum.cz
- PR: Michaela Plchová – telefon 608 112 461, chrabro@gmail.com
- Tým: Petra Hubková, Pavel Pinkava, Jiří Trnovský, Aneta Matoulková
- Pomocníci a studentští dobrovolníci: Václav Matějček, Michal Roško, Martin Kujínek, Roman Pavlínek, Ester Hadašová, Jentl Hadašová, Lenka Ištoková, Lukáš Jirásek, Štěpán Kollert, Aneta Lukešová, Antonín Mráz, Zuzana Trnovská, Michael Važan, Vanesa Veselá
- Studentští pomocníci během školních projekcí: Nela Čejchanová, Aneta Lukešová, Julie Prokopová, Kateřina Salašová, Nicola Sydney, Jiří Trnovský, Jakub Voves
- Autoři příspěvků ve Festivalovém žurnálu: Ester Hadašová, Štěpán Chládek, Matěj Tomáš, Jiří Trnovský, Vanesa Veselá, Marek Miko

- Zázemí divadla – Pellyho domy: Kamil Hušek, Jana Rutarová
- Promítači: Pavel Suchomel, Petr Obst
- Foto: Tomáš Hejzlar, Štěpán Horák, Aneta Matoulková, Miroslav Holča
- Festivalová videa: Darek Husták, Nikolas Letzl, Jan Steiner – Minimax
- Virtuální realita: Michal Roško, Pavel Žák
- Grafické práce: Petr John
- Sazba závěrečné zprávy a festivalových novin: Pavlína Binková

Partneři festivalu

Hlavními partnery festivalu jsou Město Police nad Metují a společnost Hobra-Školník. Festival dále finančně podpořili Královéhradecký kraj a firmy Hauk, Železářství Soukup, UrbanicHaus, ManMat a Emi Test. Materiální podporu poskytly Diakonie Broumov a Střední škola průmyslová, textilní a polygrafická ve Velkém Poříčí. Partnerské ceny nabídly tiskárna Resl, společnost Mins, Bistro Pecka Náchod, CDS Náchod, CzechPressPhoto a RailReklam. S propagací pomohly zejména Náchodský Swing, Koloniál Renata Police nad Metují a Naše Broumovsko. O prostory divadla se v průběhu příprav a celého festivalu starali pracovníci Pellyho domů. Děkuje a váží si vaší pomoci!

REGIONÁLNÍ
PARTNEŘI:

Ohlasy

Na konec ohlédnutí za festivalem očima diváků, hostů; i očima nás, organizátorů...

Stojí to vždycky za to... tak důležitá akce pro nás všechny naservírovaná nám pod nos...co víc chtít, děkujeme! *Helena Pohlová, Police nad Metují*

Investigace.cz přináší původní kauzy, které překračují české hranice. Proto jsme rádi přijali pozvání do pofilmové debaty o nezávislé novinářině (nejen) v současném Rusku na Jeden svět v Polici nad Metují. Z příhraničního broumovského výběžku jsme přivezli nikterak skandální (ale zato velmi povzbudivé) odhalení, že i malý regionální festival se dá dělat na špičkové světové úrovni. Děkujeme. *Jakub Šimák, investigace.cz*

Ještě jednou moc děkuju za pozvání, byla to pro mě hrozně milá zkušenost. Strašně mě baví potkávat inspirativní ženy všude, kam se hnu. *Šárka Homfray, právnička ČMKOS*

Děkujeme za krásný večer v polickém Kolárově divadle. Bylo to s Vámi nádherné. JEDEN SVĚT = JEDNA RODINA! Veliké poděkování patří Jardovi a Lukášovi z děcáku v Broumově a jejich duu LAVUTARA plus celé jejich CREW. Děláte skvělou práci. *Martin Juráček aka DJ Gadjo.cz*

Je to pecka, kolik dojmů a emocí se do těch sotva čtyř dnů vejde a kolik zajímavých setkání nám tahle akce dovolí. Popovídat si s tolika inspirativními a ve svém oboru

uznávanými lidmi naživo tady (z pohledu Pražáků skoro na konci světa)... Prožít tolik silných příběhů na plátně... Fakt se máme! *Marie Hornychová, tým JS Police*

Nejvíc se mi líbil film o nevidomém chlapci z Indie. Zaujalo mne, že zpíval a účastnil se soutěže. Můj bratr je také nevidomý a věnuje se hudbě. *Martin, 5.B*

Ve filmu Dulce rodiče nutí dceru, aby se naučila plavat, bydlí totiž u moře, mohla by se utopit, když je příliv nebo když jedou na loďce sbírat škeble. Chodím ještě po škole na angličtinu, nechce se mi, ale vím, že je to pro mne dobré. *Agáta, 5.A*

Bylo to poučné. Nevěděla jsem, že existují falešní followeři. Připadá mi to zbytečné. *Lucie, 8.B*

Film mne bavil, dozvěděl jsem se spoustu zajímavých věcí. Překvapilo mne, že někteří lidé si kupují falešné followery, aby si zvýšili ego. Je to ubohé a smutné. *Petr, 8.B*

